

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 175.314 van 4 oktober 2007
in de zaak A. 185.111/XII-5197.**

In zake : de VZW SOLIDARITEIT EN WELZIJN (SOWEL),
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Benijts,
kantoor houdende te Herentals,
Lierseweg 271-273

tegen :

de VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING
(VDAB),
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'Hooghe en E. Lefevre,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Loksumstraat 25.

tussenkommende partijen :

1. de VZW FAMILIEHULP,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. Mertens,
kantoor houdende te Beringen,
Scheigoorstraat 5
2. de VZW GEZINSZORG VILLERS,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. Erreygers, Chr. Lenders en S. Vernailen,
kantoor houdende te Antwerpen,
Mechelsesteenweg 27.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW Solidariteit en welzijn (SOWEL) op 12 september 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “de beslissing van de VDAB dd. 3 september 2007 inzake de Algemene offerteaanvraag nr. 07/1012 ‘Trajectbegeleiding en competentieversterking van werkzoekende behorende tot de 4 prioritaire kansengroepen’, waarbij de offerte van verzoekster voor perceel II-E -1 niet werd gekozen”;

Gelet op de beschikking van 13 september 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2007, om 10.30 uur;

Gezien het op 21 september 2007 ingediende verzoekschrift waarbij de VZW Familiehulp vraagt in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij betrokken blijkt bij de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Gezien het op 24 september 2007 ingediende verzoekschrift waarbij de VZW Gezinszorg Villers vraagt in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij betrokken blijkt bij de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Cauberghe, die loco advocaat P. Benijts verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten D. D’Hooghe en E. Lefevre, die verschijnen voor de verwerende partij, van advocaat A. Beelen, die loco advocaat W. Mertens verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van advocaat S. Vernailen, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. Barra;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De gegevens van de zaak

Met een brief van 3 september 2007 stelt de verwerende partij de verzoekende partij in kennis van het feit dat geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan haar offerte voor perceel II-E-1 van de in het geding zijnde opdracht. Deze brief bevat in bijlage hetgeen genoemd wordt “de gemotiveerde gunningsbeslissing van deze opdracht”. In de brief wordt verwezen naar een wachtperiode van 10 kalenderdagen om zich in rechte te voorzien.

Uit de voormelde bijlage -deel van een gunningsverslag- blijkt dat er 10 inschrijvers waren; een inschrijver schreef in voor drie loten, drie inschrijvers schreven in voor twee loten en de overige zes inschrijvers waaronder de verzoekende partij schreven in voor één lot.

Op het einde van de laatstgenoemde bijlage volgt dan een rangschikking waaruit blijkt dat de verzoekende partij (dossier 29) laatste gerangschikt wordt met 44 punten op 100; het voorlaatste dossier (71) krijgt 51 punten.

Als eindbeoordeling wordt voorgesteld de loten toe te wijzen in volgorde van rangschikking; alle eerste acht inschrijvers krijgen de opdracht waarvoor ze ingeschreven hadden; de negende gerangschikte krijgt het laatste lot en de verzoekende partij krijgt geen lot.

De grondvoorwaarden voor de schorsing.

Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Wat betreft de derde voorwaarde voert de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat ze beoogt met de voorliggende vordering uiteindelijk nog zelf de opdracht te kunnen uitvoeren. Zij verduidelijkt daarbij dat zonder de gevraagde schorsing haar de kans ontnomen wordt tot het verwerven van een belangrijke referentie bestaande uit een prestigieus project voor een openbare instelling, met een aanzienlijke waarde.

De verzoekende partij vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing waarvan ze bij de voormelde brief van 3 september 2007, kennis kreeg en waaruit blijkt dat haar offerte niet werd gekozen en aan haar de opdracht niet werd toegewezen. De verzoekende partij beperkt haar vordering tot die beslissing en geeft als voorwerp van haar vordering niet de

beslissing aan waarbij het deel van de opdracht waarvan zij had ingeschreven wordt toegewezen aan een andere inschrijver. In haar inleidend verzoekschrift bij de uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid wijst verzoekende partij er nochtans op dat ze vreest dat er een ernstige dreiging bestaat dat de betrokken toewijzingsbeslissing betekend zal worden. Voorts wordt in het haar medegedeelde gunningsverslag melding gemaakt van de inschrijvers die worden voorgesteld.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat een schorsing van de bestreden beslissing zoals deze in het schorsingsverzoekschrift is omschreven, het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel niet kan weren. Immers, zelfs indien de gevraagde schorsing wordt bevolen, wordt de toewijzingsbeslissing en haar uitvoering onverlet gelaten en het is door de tenuitvoerlegging van die beslissing dat het aangevoerde nadeel -de opdracht niet zelf te kunnen uitvoeren- wordt teweeggebracht. Nochtans kon de verzoekende partij kennis hebben van die toewijzingsbeslissing reeds na kennisname van het gunningsverslag. De verzoekende partij heeft de verwerende partij echter op geen moment bevraagd betreffende de toewijzingsbeslissing, noch een voorziening daartegen ingesteld, ook niet na kennisname van de nota en het administratief dossier van de verwerende partij. Het nadeel waarvan de verzoekende partij aanvoert dat het haar bedreigt, kan dus niet worden tenietgedaan of vermeden door de gevraagde schorsing. Aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden is dus niet voldaan. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de VZW Familiehulp en de VZW Gezinszorg Villers in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier oktober 2007, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.